

(гржкъ), ала, не се знае по какви причини, той ги не приелъ въ Православна-та Черкова. Тогава тѣ станжле католици, каквито сж и днесъ. Нѣ положение-то имъ е много за оплаквание; чуждородно-то католическо духовенство ги държи въ голѣмо невѣжество; подѣ було-то на вѣра-та, то злоупотрѣбява съ тѣхъ и въ духовно, и въ нравствено, и въ вещественно отношения, та вече не могатъ да го търпятъ; тѣ крожатъ да се присединятъ къмъ Православна-та Българска Черкова.

Като видѣле, че така лесно мизийски-тѣ богумили се покатоличватъ, католически-тѣ свещенници-проповѣдници обжрнали очи-тѣ си и къмъ тракийски-тѣ. Още додето не билъ назначенъ за софійски епископъ, Петръ Солинатъ, тогава свещеникъ въ основания отъ него католически манастиръ въ Чипоровецъ, отишжлъ да посѣти тракийски-тѣ богумили и да види да ли щжтъ могатъ да се покатоличжтъ. Слѣдъ като ги посѣтилъ, Солинатъ отишжлъ въ Римъ та обадилъ на папа-та, че има надѣжда за покатоличвание-то имъ. По слѣдствие на това, защото Солинатъ самъ не можѣлъ вече да отиде, понеже станалъ епископъ, той испратилъ нѣкои отъ свещенници-тѣ си, които захванале да покатоличватъ и тракийски-тѣ богумили; така вжршиле и негови тѣ наслѣдници, та до половина та на 17-я вѣкъ голѣма часть отъ богумили-тѣ въ пловдивско биле покатоличени; имало вече около 1300 души покатоличени. Собствено въ града Пловдивъ немало католици, освѣнъ десетина души тжрговци отъ Дубровникъ, които немале храмъ; отъ врѣме на врѣме дохождалъ въ града свещеникъ отъ покатоличени-тѣ села, та имъ изжршвалъ богуслужение въ нѣкой отъ тѣхни-тѣ домове. И тракийски-тѣ богумили си запазиле стари-тѣ български книги, написани съ словенски букви на пергаментъ. За да могатъ по-лесно да ги покатоличжтъ, католически-тѣ свещенници-проповѣдници все съ тия тѣхни книги боравиле и по тѣхъ имъ чели молитви. — Подиръ нещастна-та случка въ Чипоровецъ, прѣзъ 1688 год., едва въ 1708 год. билъ назначенъ за софійски католически архиепископъ Павелъ Иосичъ, дубровничанинъ, ала той пренесжлъ сѣдалище-то си въ Пловдивъ. Подиръ негова-та смжртъ, за софійски архиепископъ билъ назначенъ (1720 год.) никополския епископъ Марко Андриаши, който тоже въ Пловдивъ живѣлъ. Нѣ прѣзъ